

KONSTRECENSIONER

Konsthistorien kraschas med 70-talskitsch

PUBLICERAD 2020-05-13

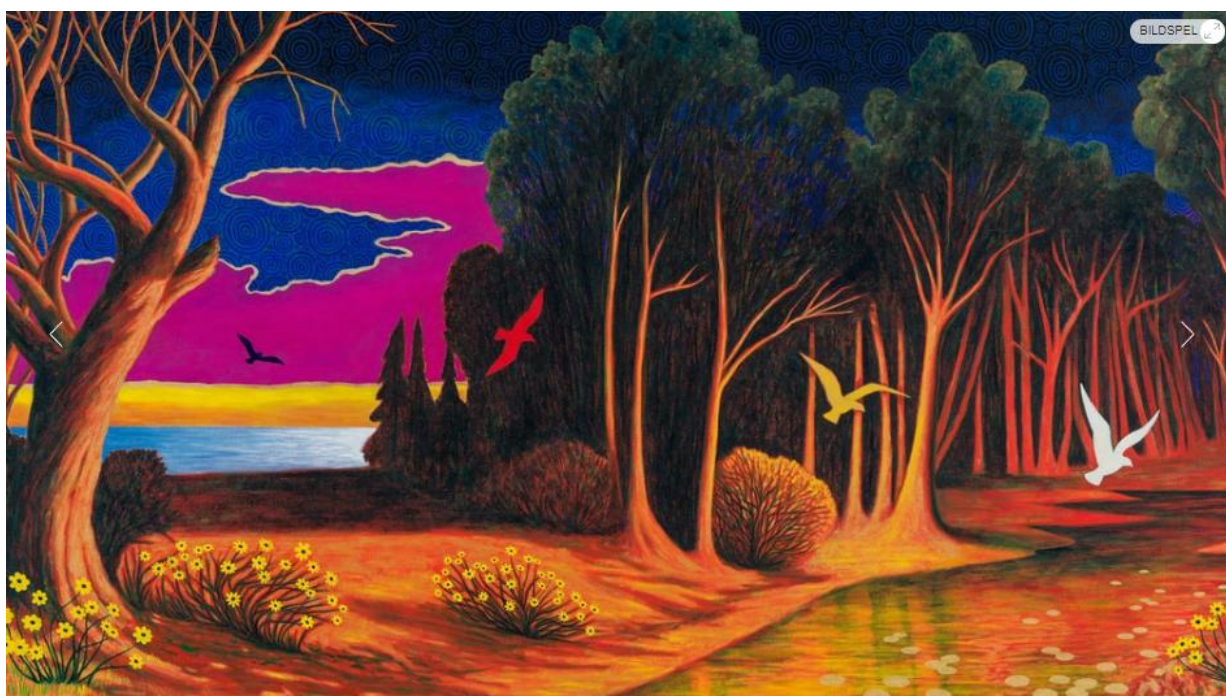

Bild 1 av 2 Martin Jacobson, "Spektrum"
Foto: Andréhn-Schiptjenko

Martin Jacobson gör nu sin femte utställning på Stockholmsgalleriet Andréhn-Schiptjenko. Hans eklektiska bildvärld förflyttar Nils Forsberg till de skrikiga sammetsaffischernas tid.

Bild 2 av 2 Martin Jacobson, "Blomman för dagen"
Foto: Andréhn-Schiptjenko

Läs senare

De sista sammetsaffischerna måste ha försvunnit några år in på åttiotalet. Pantrar, fantasylandskap och mjukporr i skrikigt, lätt fluorescerande orange, lila och illgrönt åkte ut och har knappt setts till sedan dess.

Förrän nu.

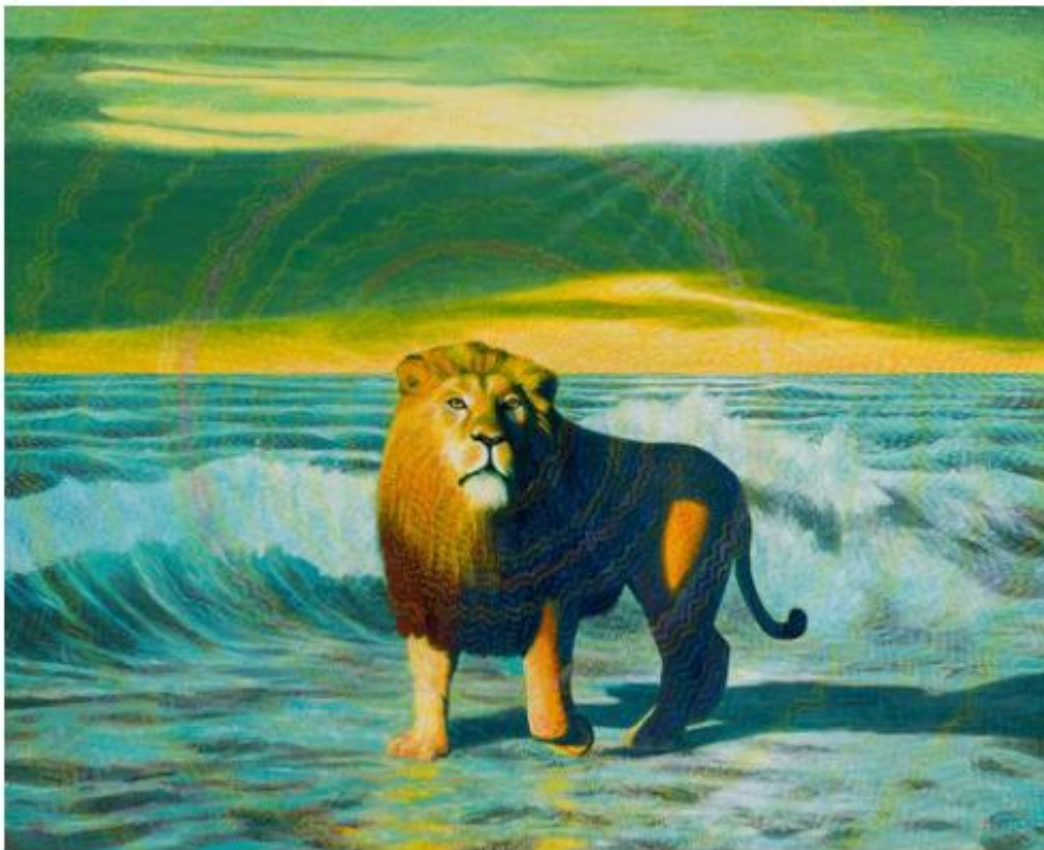
Martin Jacobsons senaste utställning på Andréhn-Schiptjenko är som att förflyttas till någon av mina kompisars storebrorsors rum runt 1980. Man kunde bara gå in där när de var ute och körde moped. Bruna tapeter, orange gardiner. Skivor med Deep Purple och Saxon. En svag doft rökelse kanske hängde kvar efter att de "myst" med Ingela i 9B. Och så sammetsaffischer.

Jacobson har sedan han gick ut Malmö konsthögskola 2005 funnit sina bildvärldar såväl i konsthistoriens källarskrymslen som

loppmarknaders vykortslådor. Det har resulterat i glödande, böljande symbolistiska skogar och svartvit arkitektur i Piranesis anda men aldrig har linjerna varit så här maniska, färgskalan varit så uppvriden.

Han har sökt efter arketypiska motiv – en konstupplevelse är att känna igen något man aldrig sett, säger han om den här utställningen – men här kraschar bilder från vitt skilda håll mot varandra.

Ett gult skelett av ett barocktak ramar in en svartblå himmel fylld av supernovor och galaxer, men också en katt som tittar ner. På en annan målning ramas en vit svan in av den giftiga, eller om man så vill sinnesutvidgande, blomman för dagen. I "Spektrum" flyger några ett par fåglar in i en orange skog. Himlen, cerise och blå, hade gjort även Edvard Munch illa till mods.

Martin Jacobson, "Ensam lejon". Foto: Andréhn- Schiptjenko

Jag inte är ens säker på att jag tycker om allt, men målningarna lämnar mig inte. Vad är det för kollektivt undermedvetet som sipprar fram ur dem? Vad är det här för sorts försoning, för hemkomst?

En målning med ett lejon med havet som bakgrund ligger kanske närmast sjuttiotalsestetiken, löjlig men också ogarderad, med strupen blottad. Bildhistorien upprepar sig, fast tvärtom: Första gången som kitsch, sedan som konst.

ÄMNEN I ARTIKELN

Konstrecensioner

+ Följ

Konst

+ Följ

TEXT

Nils Forsberg

Utställning

”Trädgården är öppen”

Martin Jacobson

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas t o m 27/6

Publicerad: 2020-05-13

<https://www.dn.se/kultur-noje/konsthistorien-kraschas-med-70-talskitsch/>